

HTA-enheten CAMTÖ

Melanom är Sveriges 6:e vanligaste cancerform. År 2011 drabbades 3 323 personer. Det föreligger regionala skillnader i incidens över Sverige. Den följer i princip en nord-sydlig gradient med högst incidens i söder och längs kusterna. Den utgör den snabbast växande cancerformen och ökar med ca 5 % årligen. Någon screeningverksamhet förekommer inte i Sverige men det finns en ökande uppmärksamhet bland befolkningen. Oro för melanomförändringar i födelsemärken är en vanlig kontaktsak i öppenvården. Diagnostiken bygger på inspektion av förändringen och dermoskopi (förstoring och belysning). Ytterligare behov av mer förfinad diagnostik för att eventuellt undvika excision finns. Definitiv diagnos ställs alltid genom excision och efterföljande PAD av misstänkta förändringar. Två olika hjälpmedel finns, konfokal reflektansmikroskopi och elektrisk impedansspektroskopi (Nevisense). Endast det sistnämnda används i Region Örebro län.

Dermoskopi används rutinmässigt inom sjukvården i Region Örebro län. Det ökar sannolikheten för rätt diagnos avsevärt jämfört med enbart klinisk undersökning. Det är en enkel och billig metod och är det enda diagnostiska stöd som rekommenderas i Nationellt vårdprogram för malignt melanom. Nevisense mäter det elektriska motståndet över en misstänkt hudförändring med en svag elektrisk ström. Impedansförändringen kan sedan kopplas till malignitet och ger därmed möjlighet att skilja mellan maligna och benigna cellförändringar. Nevisense ger med hög säkerhet korrekt positiv melanomdiagnos (96,6%) men medför samtidigt en relativt hög andel (34,4%) förändringar som inte har melanom. <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/bjd.13121/pdf>

Det medför att ett relativt stort antal excisioner ändå måste utföras för korrekt diagnos.

Slutsatsen blir att klinisk undersökning med inspektion och dermoskopi utgör grunden för diagnostik i kombination med efterföljande PAD. Nevisense kan i särskilt utvalda fall förbättra diagnostiken och kan utgöra ett komplement till rutinundersökning.

2015-01-13

Lars Berggren

Rapport Nr: 2015:01